

Dosarul nr. 3ra-1491/18

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud: R. Popescu-Balta)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, A. Minciuna, I. Muruianu)

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Denis Nogai,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Denis Nogai
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului de concediere și
încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru,
împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Denis Nogai și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie
2017 a Judecătoriei Anenii Noi,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2016 Denis Nogai a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului de concediere și
încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că din 4 iulie 2011 a activat în
cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova.

Prin ordinul nr.1280-p din 25 noiembrie 2016, a fost concediat din funcția de
inspector principal al postului vamal Tudora, Biroul vamal Bender, ordinul dat
fiindu-i adus la cunoștință în data de 30 noiembrie 2016.

Reclamantul a susținut că ordinul privind concedierea sa din funcție, este
ilegal și neîntemeiat.

Astfel, a relatat că la 30 septembrie 2016, de către Direcția securitate internă a
fost inițiată o anchetă de serviciu, iar despre inițierea acestei anchete nu a fost
înștiințat.

La fel, a declarat că contrar art. 208 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul nu
i-a cerut o explicație în privința faptei comise, nefiindu-i astfel oferit dreptul de
apărare în cadrul anchetei de serviciu.

A mai arătat că termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare față de el a
început să curgă din 30 septembrie 2016, data constatării de către angajator a
abaterii disciplinare, însă actul prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară și

anume ordinul nr.1280-p a directorului general al Serviciului Vamal, a fost emis la 25 noiembrie 2016, respectiv sancțiunea disciplinară de eliberare din serviciul vamal a fost aplicată cu 56 de zile mai târziu, adică după expirarea termenului de o lună stipulat în art. 209 alin. (1) Codul muncii.

Reclamantul a specificat și faptul că la eliberarea sa din serviciu nu a fost solicitat acordul organului sindical în conformitate cu prevederile art. 87 din Codul muncii.

Cu toate că în ordinul de concediere se indică despre încălcarea prevederilor art. 46 lit. a) și h) din Legea nr.1150 din 20 iulie 2000 privind serviciul în organele vamale, în perioada executării atribuțiilor de serviciu, în cadrul Biroului vamal Bender, nu a avut nicio abatere disciplinară, nu a fost întocmit niciun proces-verbal de reținere a bunurilor traversate peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale așa cum prevede art. 46 lit. a), cu atât mai mult că activând o perioadă de aproximativ 1,5 ani în post vamal Tudora al Biroului vamal Bender, sectorul ieșire din țară, nicio declarație perfectată de el nu a fost anulată din motivul declarării incorecte a valorii în vamă așa cum se menționează în art.46 lit.h) al Legii enunțate.

Reclamantul a mai explicat că la 24 noiembrie 2016 a depus cerere de eliberare din inițiativă proprie, iar la 25 noiembrie 2016 - 26 noiembrie 2016 își exercita atribuțiile de serviciu în cadrul postului vamal Palanca al Biroului vamal Bender, chiar dacă ordinul de eliberare a fost emis la data de 25 noiembrie 2016.

De asemenea, a indicat că în contradicție cu prevederile art. 210 din Codul muncii, pârâtul nu a indicat în textul ordinului, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată, iar ca temei de drept a fost indicat Codul de conduită al colaboratorului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.456 din 27 iulie 2009, care însă a fost abrogată în data de 20 octombrie 2016.

Astfel, a considerat că actul administrativ contestat este ilegal și emis cu încălcarea legislației în vigoare, având în vedere că dânsul nici nu a săvârșit acțiunile imputate în ordinul de concediere.

Suplimentar a relatat că prin emiterea ordinului nr.1280-p din 25 noiembrie 2016, i-au fost cauzate suferințe psihice datorită faptului că ilegal a fost privat de dreptul de a munci și de a-și exercita atribuțiile profesionale pentru care a fost angajat, fiind lăsat fără surse de existență, deoarece alte venituri pentru întreținerea familiei nu are, astfel că suma necesară reparării prejudiciului moral este de trei salarii de funcție.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza art. 3, 5, 8, 16, 19, 24, 25 ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 87, 209, 210 Codul muncii și art. 8 din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000.

A solicitat anularea ordinului nr.1280-p din 25 noiembrie 2016 a Serviciului Vamal privind concedierea sa din funcția de inspector principal al postului vamal Tudora, Biroul vamal Bender, fără restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, începând cu ziua concedierii până la ziua anulării ordinului și încasarea a trei salarii de funcție pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin concediere ilegală.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Anenii Noi, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 14 decembrie 2017 și 24 aprilie 2018 Denis Nogai a declarat apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Denis Nogai și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi.

La 23 august 2018 Denis Nogai a declarat recurs împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Astfel, recurentul a relatat motivele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată, reiterând asupra faptului că intimatul nu a probat legalitatea actului contestat.

A susținut că intimatul nu a prezentat vreo probă sau înscris prin care să demonstreze că a fost solicitat acordul Organului Sindical la concediere, cu toate că a invocat această încălcare, pe care nici instanțele de judecată nu au elucidat-o.

La fel, a indicat că la momentul emiterii ordinului de concediere, era în vigoare noul Cod de etică și conduită a colaboratorilor vamali, pe când în conținutul ordinului contestat au fost incluse prevederile Codului de etică, care a fost abrogat.

Recurentul a precizat că în ordinul de eliberare din funcție s-a făcut referire doar la normele de drept, însă nu au fost descrise circumstanțele de fapt și în ce constă încălcarea comisă.

A mai arătat că examinând litigiul, instanțele de judecată s-au expus asupra acțiunilor cu caracter penal și asupra unor acte procedural penale, care nu constituie obiectul litigiului civil.

În plus, a menționat că ilegalitatea ordinului privind sancționarea disciplinară cu eliberarea din serviciu în care sunt vizați mai mulți colaboratori vamali, a fost constatată prin hotărâri definitive și irevocabile.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 mai 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 23 august 2018, este în termen.

La 9 octombrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Serviciul Vamal, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2018, recursul declarat de Denis

Nogai, a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În corespundere cu prevederile art. 16 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege.

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând prezenta acțiune în judecată, Denis Nogai a solicitat anularea ordinului nr.1280-p din 25 noiembrie 2016 a Serviciului Vamal privind concedierea sa din funcția de inspector principal al postului vamal Tudora, Biroul vamal Bender, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, începând cu ziua concedierii până la ziua anulării ordinului și încasarea a trei salarii de funcție pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin concediere ilegală.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a conchis asupra netemeinicii acțiunii.

Instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, aplicând legea materială care guvernează raportul juridic litigios, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, a ajuns la concluzia legalității hotărârii primei instanțe și netemeinicii apelului declarat de către Denis Nogai.

Pentru a hotărî în felul acesta, instanțele de judecată au reținut că eliberarea din funcție a lui Denis Nogai a fost efectuată cu respectarea legii, iar motive de anulare a ordinului contestat nu au fost stabilite.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția primei instanțe și a instanței de apel, legală și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reiterează prevederile art. 26 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, potrivit cărora actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În conformitate cu art. 1 din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000 (în vigoare până la 02 iunie 2018), serviciul în organele vamale este un gen special de activitate în serviciul public prin care se exercită funcțiile, drepturile și obligațiile organelor vamale, incluse în sistemul organelor de drept și al organelor securității statului.

În acord cu prevederile art. 8 alin. (7) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000 (în vigoare până la 02 iunie 2018), relațiile de muncă în organele vamale sunt reglementate de legislația muncii și de prezenta lege.

Astfel, potrivit art. 206 alin. (1) lit. d), alin. (5) Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat sancțiunea disciplinară - concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r). La aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

Din materialele dosarului s-a constatat că, prin ordinul nr. 963-p din 4 iulie 2011 a Serviciului Vamal, Denis Nogai a fost angajat în funcția de inspector al Serviciului juridic, Biroul Vamal Bender.

Tot la 4 iulie 2016 între Serviciul Vamal al Republicii Moldova și Denis Nogai a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 795, prin care Denis Nogai a fost angajat pe o perioadă de 5 ani în funcția de inspector principal în subdiviziunea Post vamal Tudora (PVFI, rutier) Biroul Vamal Bender.

Actele cauzei atestă că prin ordinul nr.359-O din 4 octombrie 2016 a Serviciului Vamal privind efectuarea anchetei de serviciu de către Direcția securitate internă, în scopul asigurării efectuării eficiente a anchetei de serviciu inițiate în baza raportului Direcției securitate internă nr.5464 din 4 octombrie 2016 pe faptul perchezițiilor efectuate în data de 30 septembrie 2016 în cadrul PVIF Palanca (1501) și PVIF Tudora (1505) de către Procuratura Anticorupție de comun cu Centru Național Anticorupție, în cadrul unei cauze penale inițiate pe faptul fenomenului de corupție pasivă, s-a dispus efectuarea investigațiilor pe marginea anchetei de serviciu.

Prin ordonanța din 10 noiembrie 2016 a procurorului din Procuratura Anticorupție, s-a încetat urmărirea penală în privința lui Denis Nogai, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 47 alin. (2) și (5), art. 324 alin.(4) Cod penal, deoarece există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Instanța de recurs reține că potrivit procesului-verbal din 23 noiembrie 2016 privind constatarea faptului refuzului de a prezenta explicația scrisă în privința abaterii comise, Denis Nogai a refuzat să prezinte explicația scrisă pe faptul percheziției efectuate de Procuratura Anticorupție și Centrul Național Anticorupție la postul vamal Tudora și Palanca.

Prin încheierea din 25 noiembrie 2016 a investigației de serviciu efectuată în baza ordinului Serviciului Vamal nr. 359-O din 4 octombrie 2016, s-a propus de a aplica colaboratorului vamal Denis Nogai sancțiunea disciplinară – eliberarea din serviciu în organul vamal.

Astfel, la 25 noiembrie 2016 Serviciul Vamal a emis ordinul nr.1280-p cu privire la sancționarea unor colaboratori vamali ai Biroului Vamal Bender, prin

care s-a aplicat sancțiunea disciplinară - eliberarea din serviciu în organele vamale, a colaboratorilor Biroului Vamal Bender, inclusiv și a lui Denis Nogai.

Din conținutul ordinului dat rezultă că, Direcția securitate internă a Serviciului Vamal a inițiat ancheta de serviciu în urma perchezițiilor efectuate la data de 30 septembrie 2016, în rezultatul cărora au fost reținuți 28 de colaboratori vamali ai Biroului Vamal Bender, iar în urma acțiunilor de urmărire, pentru colaborare cu oranul de urmărire penală, colaboratorii vamali printre care și Denis Nogai au fost eliberați din arest.

În contextul ordinului, s-a menționat că în cadrul anchetei de serviciu a fost stabilit că colaboratorii Biroului Vamal Bender aveau obligațiunea să respecte regulamentul de ordine interioară al organului vamal și să îndeplinească instrucțiunile de serviciu, să respecte prevederile Codului de conduită al colaboratorului vamal și să acționeze în scopul combaterii fraudei, a corupției, traficului ilicit de mărfuri și de bunuri și a altor acțiuni ilicite, să nu se lase intimidați de presiuni sau influențe exercitate asupra lor de către persoane sau structuri din interiorul sau din afara instituției privind îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, și că prin acțiunile sale, colaboratorii vamali au încălcat prevederile art. 15 lit. d), h), i) și k), art. 46 lit. a) și h) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, pct. 5 lit. f), g), h), pct. 7 lit. a), b), c), d), e), h), j), k) și n), precum și pct. 8 lit. a), e) și f) din Codul de conduită al colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 456 din 27 iulie 2009 și a fișelor de post.

Conform art. 210 alin. (1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul în care sancțiunea poate fi contestată, organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Generalizând revendicările reclamantului, instanțele de judecată just au constatat că cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată, deoarece angajatorul a emis ordinul de sancționare cu respectarea procedurii, competenței, precum și în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

În acest context și reieșind din analiza coroborată a circumstanțelor stabilite în raport cu dispozițiile enunțate în ordinul contestat, rezultă cert că prin acțiunile sale care au fost constatate în cadrul anchetei de serviciu, Denis Nogai a încălcat obligațiunile de serviciu stabilite prin normele legale, printre acestea constituind și cele cuprinse în art. 46 lit. a) și h) din Legea serviciului în organele vamale (în vigoare la data emiterii ordinului contestat), care statuează că, drept încălcare gravă a disciplinei de serviciu în organul vamal sunt recunoscute acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale dacă aceste acțiuni nu atrag răspundere penală și stabilirea incorectă a valorii în vamă a mărfurilor prin care s-a prejudiciat grav statul.

Încălcările admise de către Denis Nogai în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, se confirmă inclusiv și prin ordonanța din 10 noiembrie 2016 a procurorului din Procuratura Anticorupție.

Or, în acest sens nu pot fi reținute criticile lui Denis Nogai precum că potrivit ordonanței menționate, urmărirea penală intentată în privința lui a fost încetată și că dânsul nu ar fi săvârșit acțiunile indicate în ordinul de concediere potrivit art.46 lit. a) și h) din Legea serviciului în organele vamale, întrucât din conținutul ordonanței rezultă că Denis Nogai a recunoscut vina în cele imputate, contribuind

activ la descoperirea și elucidarea acțiunilor infracționale, astfel că urmărirea penală nu a fost încetată pe motive de reabilitare.

Astfel, argumentele recurentului precum că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu conține temeiurile de fapt, sunt neîntemeiate, dat fiind că în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, au fost indicate faptele pentru care angajatorul a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din serviciu, cât și normele legale care au fost încălcate de către acesta.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Reglementări similare se conțin și în pct. 40 din Hotărârea Guvernului nr. 746 din 7 august 1997 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al factorilor de decizie din organele controlului vamal al Republicii Moldova, care stipulează că sancțiunea disciplinară se aplică imediat după constatarea încălcării, dar cel târziu în termen de o lună din ziua constatării ei, fără a ține cont de timpul, când lucrătorul a fost bolnav sau s-a aflat în concediu.

Față de această circumstanță, instanța de recurs apreciază neîntemeiat argumentul recurentului referitor la faptul că termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare a început să curgă din 30 septembrie 2016, iar sancțiunea disciplinară de eliberare din serviciul vamal a fost aplicată după expirarea termenului de o lună stipulat în art. 209 alin. (1) Codul muncii.

În acest sens, instanța de recurs menționează că abaterea disciplinară a fost constatată prin încheierea din 25 noiembrie 2016 a investigației de serviciu prin care s-a propus de a aplica colaboratorului vamal Denis Nogai sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu în organul vamal, iar ordinul contestat a fost emis în aceeași dată, respectiv în interiorul termenului legal.

De altfel, nu poate fi reținut nici argumentul recurentului referitor la faptul că contrar art. 208 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul nu i-a cerut o explicație în privința faptei comise, deoarece și acest argument contravine actelor cauzei din care rezultă că Denis Nogai a refuzat să prezinte explicația scrisă în privința abaterii comise, fapt care a fost inserat în procesul-verbal din 23 noiembrie 2016.

Argumentele recurentului cu referire la aplicabilitatea la caz a prevederilor art. 87 din Codul muncii, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute drept temei de anulare a ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, întrucât această normă legală stipulează expres cazurile când nu se permite concedierea fără acordul organului sindical.

Or, la emiterea ordinului din 25 noiembrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, nu era necesar acordul organului sindical din cadrul unității, așa cum recurentul a fost eliberat din funcție conform prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) și art. 43 lit. h) din Legea serviciului în organele vamale, normă legală care nu incumbă angajatorului o astfel de obligație.

Cât privește argumentul lui Denis Nogai precum că la emiterea ordinului contestat, Serviciul Vamal a aplicat un act normativ abrogat și anume Codul de conduită a colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 456 din 27 iulie 2009, instanța de recurs notează că perioada de timp la care se raportează acțiunile săvârșite de către acesta este 1 martie 2016 - 30 septembrie 2016, pe când

Hotărârea Guvernului nr. 456 din 27 iulie 2009, a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016 și respectiv, la momentul încadrării faptei, aceasta producea efecte juridice.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că în speța data, nu au fost combătute circumstanțele care au stat la baza emiterii ordinului de sancționare disciplinară. Ordinul contestat fiind emis cu respectarea competenței și procedurii stabilite, iar sancțiunea disciplinară a fost aplicată conform cerințelor art. 206 alin. (5) Codul muncii, ținându-se cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de circumstanțele obiective.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs respinge și referirea recurentului la deciziile Curții Supreme de Justiție prin care au fost admise acțiunile colaboratorilor vamali Cotorobai Anatol și Glodea Mihail sancționați prin ordinul nr.1280-p din 25 noiembrie 2016 a Serviciului Vamal, deoarece acest argument nu constituie temei de casare a deciziei contestate, întrucât deși aceștia au fost concediați prin același ordin, circumstanțele stabilite în cadrul anchetei de serviciu sunt diferite.

În baza acestor considerații, se constată că alte susțineri ale recurentului nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, având la bază cummul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței din 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs, cu atât mai mult, că argumentele recursului nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Denis Nogai.

Se menține decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Denis Nogai împotriva Serviciului Vamal cu privire

la anularea ordinului de concediere și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva